

STORMEN PAA KJØBENHAVN.

(1845.)

I.

Romance.

H. Rung.

Con moto.

Ebbap

1. Mæ-led Kong Sver - ker „Sadl op, Du Ridder Stig, i
 2. Klap-ped han Sig-ne-lil paa den ble-ge Kind og
 3. om! „raabte Kon - gen, „lad os til Sko-ven tye!“ Stig

Le - ding at hæ - re mit Ban - ner for mig!“ De Dan - ske til Nad - ver for
 foer saa ud til Va - len, som Hag - len for Vind. De Dan - ske til Nad - ver for
 sva - - red: „Ei blev jeg graa for at flye!“ De Dan - ske til Nad - ver for

Glen - ter - ne re - - - de. „Hvor skal jeg bæ - re Dit Ban - ner det
 Glen - ter - ne re - - - de. Hug sig Hr. Stig til Mar - kis - man - den
 Glen - ter - ne re - - - de. Han hug, og han hø - ded, da traf en Pii! hans

rall. *a tempo.*

blaa? Kraf - ten mig brø - ster, min Is - se nu er graa!" Og Dat - te - rens
 fram, tæt fal - der ei Sne, som da Pi - le faldt paa ham. Og Dat - te - rens
 Bryst, de Sven - ske til U - skjel, de dan - ske Mænd til Lyst, og Dat - te - rens

1. 2.

Taa - rer de run - de saa he - de.
 Taa - rer de run - de saa he - de. 3. Vend

1. 2.

mf
trem.

3. *ad lib.* *a tempo.*

Taa - rer - o Gud, o Gud! - de run - de saa he - de. Th. Overskou.

3.

trem.
ad lib.
mf *f*
a tempo.

II.

Romance.

Moderato.

Bording.

I. Frisk op! Naar Djæven gjør sig
A - tro - pos kan klip - pe
Dand - sen ei med rø - de

vred, da vil jeg ly - - stig væ - re; der in - gen Ting er ham saa
til og en - de vo - - re Da - ge; hvo veed, naar Cha - ron raa - be
Sko a - le - ne kan ud - fø - res; der vil langt me - re til end:

led, som Fryd i Tugt og Æ - re! Om Lyk - ken end i - mod mig gaær og
vil: „Til - baads, til - baads, saa fa - ge!“ Rask Glæ - dens Ti - mer ny - des maae, som
„Hol!“ naar Plo - ven ret skal kjø - res! Saa rør Jer, dands en Ga - il - lard, slyng

er i Dag for - bor - gen, saa troer jeg vist, at Pi - ben faær en an - den Lyd i Mor - gen. 2. Snart
om der ei var fle - re; vi sam - les ik - ke hver Dag saa, og maaskee al - drig me - re! 3. Men
Haand i Haand en Kjø - de! Kom, dands og klink, thi Dø - den snart kan en - de Festens Glæ - de!
Ved Th. Overskou.

(Bearbejdet efter den i 1659 af Anders Bording skrevne Text.)